

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Epistola XVI. Pelagii Papae I. Ad Childebertvm Regem. Mittit confessionem fidei suae, monteque vt caueat ne qua in Galliis per haereticos excitari discidia sinat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

stilitatis metu confugerunt, vt solatium fraternitatis tuæ, & continentiam, qualem peregrinatio eorum poscit, inueniant. quos etiam filio nostro magnificentissimo viro patricio Placido, genitori tuo, ex nostra persona volumus commendari: vt in sua continentia recognoscant, quantum apud caritatem tuam eis commendatio nostra profuerit. Sed & illud ad commemorationem tuæ fraternitatis adducimus, vt sicut iam pridem scripsimus, vestes quæ pauperibus erogentur, id est, cucullas, & tunicas, atque sâga, de eo quod pro pensionibus ecclesiasticarum possessionum nobis dominus filius noster Placidus directurus erat, comparari faciatis, & ad portum Romanum, Deo propitiante, dirigere; quatenus sollicitudinem nostram ex parte aliqua releuetis: quia tanta egestas & nuditas in ciuitate ista est, vt sine dolore & angustia cordis nostri homines, quos honesto loco natos idoneos noueramus, non possimus adspicere. Deus te incolumem custodiat, frater carissime. Data Idibus Aprilis, anno xvi. post consulatum Basilii viri clarissimi.

EPISTOLA XVI.

PELAGII PAPÆ I.

AD CHILDEBERTVM REGEM.

Mittit confessionem fidei suæ, monetque vt caueat ne qua in Gallis per hæreticos excitari discidia sinat.

*Domino filio gloriosissimo atque præcellentissimo Childeberto regi
Pelagius episcopus.*

HUMANI generis Saluator ac Dominus discipulos Matth. 18. suos docens, ait: *Non est voluntas Patris vestri qui in cælis est, vt vnus saltem pereat de pusillis:* de quibus nec scandalizari quemquam sine magni asserit comparatione supplicii. Cum igitur etiam de pusillis ista forma præcepti sit, quanto nobis studio ac labore satagendum est, vt pro 25. q. 1. Satagendum. auferendo suspicionis scandalo obsequium confessionis nostræ regibus ministremus; quibus nos etiam subditos esse sanctæ scripturæ præcipiunt? Veniens etenim Rufinus vir magnificus, legatus excellentiæ vestræ, confidenter a nobis, vt decuit, postulauit, quatenus vobis aut beatæ re-

Vuu iij

cordationis papæ Leonis tomum a nobis per omnia conseruari significare debuiffemus, aut propriis verbis noſtræ confeſſionem fidei deſtinare. Et primam quidem petitionis eius partem, quia facilior fuit, mox vt dixit, impleuimus; meque in omnibus prædicti præfulis tomum pro catholica fidei aſſertione conſcriptum, Deo propitio, cuſtodire, manus noſtræ ad vos profeſſione ſignauimus. Vt autem nullius deinceps, quod abſit, ſuſpicionis reſideret occaſio, etiam illam aliam partem, quam memoratus vir illuſtris Rufinus admonuit, facere maturauimus; ſcilicet propriis verbis confeſſionem fidei quam tenemus, exponens. Definitiones quoque de eadem catholica fide, quæ in quatuor ſanctis Conciliis ſtatutæ ſunt, ſed & memorati pontificis, quas vniuerſalis ſemper tenuit ac tenet eccleſia, nos cum Dei auxilio tenere atque defendere, præſenti ad excellentiam veſtram colloquio intimandum neceſſario iudicauimus.

FIDES PAPÆ PELAGII.

Credo igitur in vnum Deum, Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum: Patrem ſcilicet omnipotentem, ſempiternum, ingenitum: Filium vero ex eiufdem Patris ſubſtantia vel natura genitum ante omne omnino vel temporis, vel cuiuſquam initium, de omnipotente omnipotentem, æqualem, conſempiternum & conſubſtantialem genitori. Spiritum quoque ſanctum omnipotentem, vtrique, Patri ſcilicet ac Filio æqualem, conſempiternum atque conſubſtantialem; qui ex Patre intemporaliter procedens, Patris eſt Filiique ſpiritus. Hoc eſt tres perſonas, ſiue tres ſubſiſtencias vnius eſſentia, ſiue natura, vnius virtutis, vnius operationis, vnius beatitudinis, atque vnius poteſtatis: vt trina ſit vnitas, & vna ſit Trinitas, iuxta vocis dominicæ veritatem, dicentis: *Ite, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus ſancti.* In nomine, inquit, non nominibus, vt & vnum Deum per indiſtinctum diuinæ eſſentia nomen oſtenderet, & perſonarum diſcretionem ſuis demonſtratam proprietatibus edoceret: quia dum tribus vnum deitatis nomen eſt, æqualitas oſtenditur perſonarum; & ruruſ æqualitas perſonarum nihil extraneum, nihil accedens in

Math. 28.

eis permittit intelligi: ita ut & vnusquisque eorum verus perfectusque sit Deus; videlicet ex plenitudine diuinitatis nihil minus in singulis, nihil amplius intelligatur in tribus. Ex hac autem sancta, & beatissima, atque consubstantiali Trinitate, credo atque confiteor vnā personam, id est, Filium Dei pro salute humani generis nouissimis temporibus descendisse de cælo, nec patriam sedem, nec mundi gubernacula relinquentem; & sancto Spiritu superueniente in beata virgine Maria, atque obumbrante ei virtute altissimi, eundem Verbum ac Filium Dei in utero eiusdem sanctæ virginis Mariæ clementer ingressum, & de carne eius sibi vnisse carnem animæ rationali & intellectualem animatam: nec ante creatam esse carnem, & postea superuenisse Filium Dei; sed, sicut scriptum est, Sapientia ædificante sibi domum, mox carnem in utero PROH. 9. virginis, mox Verbi Dei carnem factam, exindeque sine vlla permutatione aut conuersione Verbi carnisque naturæ, Verbum ac Filium Dei factum hominem vnum in vtraque natura, diuina scilicet & humana, Christum Iesum Deum verum, eundemque verum hominem processisse, id est, natum esse, seruata integritate maternæ virginis: quia sic eum virgo permanens genuit, quemadmodum virgo concepit. Propter quod eandem beatam virginem Mariam Dei genitricem verissime confitemur: peperit enim incarnatum Dei Verbum. Est ergo vnus atque idem Iesus Christus verus Filius Dei, & idem ipse verus filius hominis, perfectus in deitate, & idem ipse perfectus in humanitate; utpote totus in suis, & idem ipse totus in nostris: sic per secundam natiuitatem sumens ex homine matre quod non erat, ut non desisteret esse quod per primam, qua ex Patre natus est, erat. Propter quod eum ex duabus, & in duabus, manentibus indiuisis inconfusisque credimus esse naturis. Indiuisis quidem, quia & post assumptionem naturæ nostræ vnus Christus Filius Dei permansit & permanet: inconfusis autem, quia sic in vnā personam atque subsistentiam adunatas credimus esse naturas, ut vtriusque proprietate seruata, neutra conuerteretur in alteram. Ac propterea, sicut sæpe diximus, vnum eundemque Christum esse verum Filium Dei, & eundem ipsum verum filium hominis confitemur,

consubstantialem Patri secundum deitatem, consubstantialem nobis eundem secundum humanitatem; per omnia nobis similem absque peccato: passibilem carne, eundem ipsum impassibilem deitate. Quem sub Pontio Pilato sponte pro salute nostra passum esse carne confitemur, crucifixum carne, mortuum carne, resurrexisse tertia die glorificata & incorruptibili eadem carne, & conuersatum post resurrectionem cum discipulis suis, ac multis modis euidenter eis ostendisse sui corporis veritatem; & quadragesimo die videntibus eisdem discipulis ascendisse in cælos; sedere etiam ad dexteram Patris. Quem credo & confiteor, secundum testificationem angelorum, sicut ascendit in cælos, ita venturum iudicare viuos & mortuos. Omnes enim homines ab Adam vsque ad consummationem sæculi natos & mortuos, cum ipso Adam eiusque vxore, qui non ex aliis parentibus nati sunt, sed alter de terra, altera autem de costa viri, creati sunt, tunc resurrecturos esse confiteor, & ad stare ante tribunal Christi, vt recipiat vnusquisque propria corporis, prout gessit, siue bona, siue mala: & iustos quidem per largissimam gratiam Dei, vtpote vasa misericordiæ in gloriam præparata, æternæ vitæ præmiis donaturum, in societate videlicet angelorum, absque vlllo iam lapsus sui metu sine fine victuros: iniquos autem arbitrio voluntatis propriæ vasa iræ apta in interitum permanentes, qui viam Domini aut non agnouerunt, aut cognitam diuersis capti præuaricationibus reliquerunt, in pœnis æterni atque inextinguibilis ignis, vt sine fine ardeant, iustissimo iudicio traditurum.

Hæc est igitur fides mea & spes mea, quæ in me dono misericordiæ Dei est: pro qua maxime paratos esse debere beatus Petrus apostolus præcipit ad respondendum omni poscenti nos rationem. Nunc conuenit excellentiam vestram pro feruore eiusdem fidei, quam vos in corde habere gaudemus, peculiarem curam per vniuersas Galliarum vestrarum regiones impendere, ne illic scandala seminantes, sicut in partibus istis facere conabantur, frontis suæ procacitate impellente discurrant, & aliquos fratres & coepiscopos nostros, vel creditas eis plebes, ad dissensiones exagitent: quia dum rectæ fidei non sint, dolore oppres-

fionis

1. Pet. 3.

tionis suæ, vt se ad nutrienda scandala catholicis familiares efficiant, etiam rectam fidem se simulant vindicare, maxime apud eos qui fraudes ipsorum & dolos ignorant. Sed Deus, qui gloriam vestram contra inimicos pacis ecclesiasticæ misericorditer hoc tempore præparauit, præstet vos ita sollicitos & circumspectos existeret, vt non præualeant intra fata sanctæ ecclesiæ in illis partibus loliorum suorum semina maligna iactare. Perincolumem excellentiam vestram Deus noster custodiat, domine fili gloriosissime atque præcellentissime.

CHILDEBERTI REGIS

CONSTITVTIO, SIVE CONSTITVTIONIS

QVÆ SVPER SVNT CAPITA DVO.

De abolendis reliquiis idololatriæ, & de sacrorum dierum festiuitatibus caste celebrandis.

Epistola clementissimi & beati regis nostri Childeberti data per ecclesias sacerdotum, vel omni populo.

CREDIMVS hoc Deo propitio & ad nostram mercedem, & ad salutem populi pertinere, si populus Christianus, relicta idolorum cultura, Deo, cui integram promissimus fidem, in quantum inspirare dignatus fuerit, pure deseruire debeamus. Et quia necesse est vt plebs, quæ sacerdotis præceptum non ita vt oportet custodit, nostro etiam corrigatur imperio; hanc chartam generaliter per omnia loca decreuimus mittendam, præcipientes vt quicumque admonitus de agro suo, vbicumque fuerint simulacra constructa, vel idola dæmonibus dedicata ab hominibus, facto non statim abiecerint, vel sacerdotibus hæc destruendis prohibuerint, datis fideiussoribus non aliter discedant, nisi in nostris obrutibus præsententur, qualiter in sacrilegis Dei iniuria vindicetur. *Ad nos querimonia processit, multa sacrilegia in populo fieri, vnde Deus lædatur, & populus per peccatum declinet ad mortem. Noctes peruigiles cum ebrietate, scurrilitate, vel canticis, etiam in ipsis sacris diebus, pascha, natale Domini, & reliquis festiuitatibus, vel adueniente die dominico, banfatrices per villas ambulare. Hæc omnia, vnde Deus agno-

Concil. Tom. 12.

Xxx